

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 6. 1. 2020

takto:

Ke stížnosti odsouzeného **T██████ Ř██████**, narozeného ████████, se dle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu **zrušuje** usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 11.11.2019 č.j. 3 PP 310/2019-47 a **znovu se rozhoduje** tak, že **se** odsouzený **T██████ Ř██████** dle § 88 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku **podmíněně propouští** z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků uloženého mu rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 7.2.2019 sp.zn. 3 T 71/2018 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30.4.2019 sp.zn. 67 To 74/2019 a v trvání 6 (šesti) měsíců uloženého mu trestním příkazem Okresního soudu Praha – západ ze dne 18.2.2016 sp.zn. 17 T 17/2016 ve spojení s usnesením téhož soudu a v téže věci ze dne 19.2.2019 a dále ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 30.4.2019 sp.zn. 11 To 139/2019.

Podle § 89 odst. 1 trestního zákoníku **se** odsouzenému **stanoví zkušební doba** v trvání **3 (tří) let**. Zároveň **se** nad pachatelem **vyslovuje dohled**. Podle § 89 odst. 2 trestního zákoníku **se** odsouzenému dále **ukládá**, aby podle svých sil **nahradil škodu**, kterou trestným činem způsobil.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením byla zamítnuta žádost odsouzeného **T██████ Ř██████** o podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání dvou roků uloženého mu rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 7.2.2019 sp.zn. 3 T 71/2018 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30.4.2019 sp.zn. 67 To 74/2019 a v trvání šesti měsíců uloženého mu trestním příkazem Okresního soudu Praha-západ ze dne 18.2.2016 sp.zn. 17 T 17/2016 ve spojení s usnesením téhož soudu a v téže věci ze dne 19.2.2019 a ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 30.4.2019 sp.zn. 11 To 139/2019.
2. Proti tomuto rozhodnutí si odsouzený **T██████ Ř██████** podal v zákonné lhůtě stížnost, kterou odůvodnil v podstatě tím, že splnil zákonné podmínky pro podmíněně propuštění.
3. Konkrétně stěžovatel namítl, že vzhledem k vykonanému trestu obecně prospěšných prací měl soud z celkového trestu odnětí svobody vypočítat jednu třetinu a od této odpočítat trest obecně prospěšných prací. Dobral by se tak ke zjištění, že ke dni rozhodnutí soudu uplynula nejen třetina, ale i polovina trestu. Pokud měl soud jiný názor, měl možnost odsouzeného propustit dle ustanovení § 88 odst. 2 trestního zákoníku, neboť podle tohoto ustanovení může soud propustit odsouzeného i dříve, než vykoná jednu třetinu trestu, pokud se ředitel věznice připojuje k žádosti a žádá o podmíněně propuštění.
4. Pokud jde o splnění druhé zákonné podmínky podmíněného propuštění, stěžovatel poukazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 3.1.2017 sp.zn. I. ÚS 2201/16, dle něhož nelze paušálně vyloučit možnost podmíněného propuštění odsouzeného, navíc toliko na základě jeho trestní minulosti bez zohlednění jeho případné následné proměny a nápravy, k níž mohlo dojít během výkonu trestu odnětí svobody. Jinak dochází k porušení práv odsouzeného na spravedlivý proces. Stěžovatel také namítá, že se soud ve svém rozhodnutí nevypořádal s možností dohledu nad nápravou odsouzeného, kterou nabídl spolek SERENDIPITY. Pokud jde o způsobenou škodu, stěžovatel poukazuje na to, že požádal poškozeného o splátkový kalendář. Spáchané trestné činnosti odsouzený litoval a není tedy pravdou, že by ji bagatelizoval. Z pojmu „klukovina“

Shodu s prvopisem potvrzuje Vendula Jurčová.

nemůže soud vyvozovat závěr, že by odsouzený neměl náhled na svoji trestnou činnost. Odsouzený svoji trestnou činnost přiznal a nikterak ji nezapíral.

5. Stěžovatel také namítá, že soud prvního stupně neunesl mediální tlak. Připomíná, že se v jeho případě jedná o první nepodmíněný trest a k žádosti se připojil i ředitel věznice. Povinnosti ve věznici si plní nad rámec svých standardních povinností a byl i kázeňsky odměněn.
6. Pokud jde o třetí podmínku, tedy prognózu řádného vedení života, stěžovatel opět napadenému usnesení vytýká, že zohledňuje jeho minulost a nikoliv budoucnost. Obava, že odsouzený bude opakovat trestnou činnost, představuje podle stěžovatele vybočení z ústavně právních mezí při rozhodování o podmíněném propuštění. Pokud by tak soud rozhodoval o každém odsouzeném, byl by institut podmíněného propuštění v zákoně nadbytečný. Závěrem odůvodnění podané stížnosti se cituje celý nálezn Ústavního soudu ze dne 3.1.2017 sp.zn. I. ÚS 2201/16.
7. Krajský soud v Plzni z podnětu řádně a včas podané stížnosti přezkoumal dle § 147 odst. 1 trestního řádu správnost výroku napadeného usnesení, jakož i předcházející řízení, přičemž vycházel zejména z konkrétně uplatněných námitek stěžovatele. Na základě tohoto postupu shledal krajský soud podanou stížnost důvodnou, byť se ne zcela ztotožnil s jejím odůvodněním.
8. Nelze totiž vycházet z premisy, že soud prvního stupně nesprávně stanovil uplynutí jedné třetiny výkonu trestu a z toho důvodu dovodil nesplnění první zákonné podmínky podmíněného propuštění.
9. K podmíněnému propuštění zpravidla dochází v době, kdy je odsouzený **fakticky** ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici. Jedním z předpokladů podmíněného propuštění je totiž prokázání polepšení chováním a plněním povinností ve výkonu trestu. Tím je limitována možnost podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody jednak na základě chování pachatele v době před faktickým nástupem do věznice. V dané konkrétní věci to znamená, že soud prvního stupně v době svého rozhodování správně vyhodnotil první zákonnou podmínku podmíněného propuštění, tj. výkon alespoň jedné třetiny uloženého trestu odnětí svobody, jako nesplněnou. Nic na tom nemění námitka stěžovatele, že soud jej mohl propustit i dle ustanovení § 88 odst. 2 trestního zákoníku, neboť se k jeho návrhu na podmíněné propuštění připojil ředitel věznice. Ustanovení § 88 odst. 2 trestního zákoníku totiž výlučně dopadá na odsouzeného za přečin, přičemž stěžovatel byl mimo jiné odsouzen i za zločin zpronevěry dle § 206 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku.
10. V době rozhodování krajského soudu však došlo k významnému časovému posunu, v jehož důsledku bylo nutno konstatovat, že odsouzený T. ■■■■■ R. ■■■■■ první (formální) zákonnou podmínku podmíněného propuštění splnil a to dne 15.12.2019.
11. Oproti soudu prvního stupně má stížnostní soud za splněnou i druhou zákonnou podmínku podmíněného propuštění, neboť stěžovatel svým chováním a přístupem k plnění povinností ve výkonu trestu prokázal polepšení. Tomuto závěru svědčí především aktuální zpráva Věznice ■■■■■ ze dne 19.12.2019, kterou si stížnostní soud vyžádal a provedl k důkazu. Z této zprávy vyplývá, že stěžovatel byl po absolvování nástupního oddělení dne 13.8.2019 zařazen na venkovní nestřežené pracoviště Pekařství ■■■■■, kde je kladně hodnocen. Na oddíle se zapojuje do provádění úklidových prací a jiných činností. Jeho chování a vystupování je na požadované úrovni, konflikty nevyvolává. Nebyl kázeňsky trestán a jednou byl kázeňsky odměněn. Stanovený program zacházení plní. Spolupracuje s nevládní organizací „SERENDIPITY z.s. Přerov“. V průběhu výkonu trestu odnětí svobody byl testován na užití návykových látek s negativním výsledkem. Závěrem podané zprávy se konstatuje, že účel výkonu trestu je u stěžovatele plněn.
12. Podle náhledu stížnostního soudu soud prvního stupně při vyhodnocení druhé zákonné podmínky podmíněného propuštění vzal nesprávně do úvahy závažnost spáchané trestné činnosti a to konkrétně zločinu zpronevěry. Tato závažnost byla totiž zohledněna již v samotném druhu a výměře uloženého trestu. Stejně tak nelze přeceňovat význam zjevně nešťastného a

nedomyšleného vyjádření stěžovatele, který při veřejném zasedání u okresního soudu označil spáchanou trestnou činnost za klukovinu. S tímto označením krajský soud samozřejmě nesouhlasí, ovšem stejně tak je nepovažuje za bagatelizaci spáchané trestné činnosti, ale spíše je vnímal jako doklad simplexního a svérázného slovníku odsouzeného, jak se to ostatně namítá i v odůvodnění podané stížnosti. Důležité je to, že odsouzený uznává spravedlivost uložených trestů a spáchané trestné činnosti lituje. Způsobenou škodu hodlá splácet.

13. Také v případě třetí zákonné podmínky podmíněného propuštění, tedy tzv. prognózy vedení řádného života na svobodě, se stížnostní soud s nálezem soudu prvního stupně neztotožnil. Především je nutno si uvědomit, že odsouzený T. [REDACTED] R. [REDACTED] je ve výkonu trestu odnětí svobody poprvé. Vykonává sice dva postupně ukládané tresty, nicméně nelze přehlédnout započtení vykonaného trestu obecně prospěšných prací za vykonaných 293 hodin obecně prospěšných prací (293 dnů) a to na základě rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 13.5.2019 sp. zn. 3T 71/18. Přístup k výkonu uvedeného alternativního trestu je nutno při úvaze o splnění třetí zákonné podmínky podmíněného propuštění vnímat pozitivně. Totéž platí i ve vztahu k vyživovacím povinnostem odsouzeného, které stěžovatel během výkonu trestu odnětí svobody plnil, což doložil i předložením složenek. Ve výpisu z rejstříku trestů má odsouzený celkem pět záznamů, ovšem vzhledem k institutu zahlazení odsouzení a potažmo institutu souhrnného trestu lze odsouzenému přičítat pouze dva záznamy, potažmo dvě odsouzení a to k trestům, které ve věznici aktuálně vykonává. Jako mimořádný a pro rozhodnutí soudu významný je nutno označit i postoj ředitele věznice, který se k návrhu odsouzeného na podmíněné propuštění připojil.
14. Vedle shora uvedených pozitivních zjištění musel krajský soud samozřejmě zohlednit též zjištění negativní. Jde zejména o již konstatovanou inklinaci k páčání trestné činnosti v poměrně krátkém časovém horizontu. Stejně tak dosavadní přístup stěžovatele k úhradě způsobené škody nebyl úplně jednoznačný a přesvědčivý, jak správně poznamenává soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nicméně při vyhodnocení prognózy řádného vedení života na svobodě, které je ze své zákonné podstaty vždy do jisté míry hypotetické, krajský soud uvážil možnost eliminace hrozících rizik vyslovením dohledu nad pachatelem a uložením přiměřené povinnosti směřující k tomu, aby podmíněně propuštění vedl řádný život a podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil. Proto krajský soud po důsledném zvážení všech uvedených skutečností nakonec rozhodl vyhovět podané stížnosti a po zrušení napadeného usnesení sám znovu ve věci rozhodl tak, že se odsouzený T. [REDACTED] R. [REDACTED] podmíněně propouští z výkonu trestu odnětí svobody, ovšem se stanovením delší zkušební doby tří let, v jejímž průběhu se bude muset podrobit dohledu probačního úředníka a současně bude muset podle svých sil nahradit škodu, kterým trestným činem způsobil. Probační dohled je institutem, který by podle stížnostního soudu měl zajistit kontrolu chování odsouzeného ve zkušební době podmíněného propuštění, aby tak byla dána určitá garance, že se stěžovatel v budoucnu kriminálního i jiného nežádoucího protispolečenského chování již nedopustí. Tento způsob kontroly chování stěžovatele považuje krajský soud za přínosnější, než kontrolu navrhovanou v rámci nabídky převzetí záruky spolkem SERENDIPITY se sídlem v Přerově. Nabídku záruky již soud prvního stupně správně nepřijal, neboť tato nabídka již z formálního hlediska postrádá požadované náležitosti. Byla totiž projednávána toliko předsednictvem spolku, aniž by z ní vyplývalo, jakým konkrétním způsobem si navrhovatel představuje realizaci společenské záruky v podobě kontroly chování odsouzeného. Dle názoru krajského soudu obsahuje odůvodnění v návrhu toliko formální proklamace. Nicméně krajský soud hodnotil tuto nabídku jako kladnou zprávu o pověsti s tím, že pokud byla míněna vážně a seriózně, nic nebrání tomu, aby se spolek podílel (byť neformálně) na převýchově podmíněně propuštěného.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 6. 1. 2020

JUDr. Milan Suk v. r.
předseda senátu